

Bartolomei

Číslo 1

ROČNÍK II.

JANUÁR 1994

- ROZHOVOR S PREDSEDOM FARSKEJ RADY
- REPORTÁŽ Z VEŽE FARSKÉHO KOSTOLA
- Z FARNOSTI ...
- CHARITA INFORMUJE

OPĚT ~12 STRÁN~

Z DEJÍN CIRKVI

Zjavenia Panny Márie

La Salette je dedinka v južnom Francúzsku. Tu sa Panna Mária zjavila dvom pastierikom Melánii Calvatovej a Maximinovi Giraudovi. Melánia sa narodila 7.11.1831 v Corps. Prežila detstvo plné ústrkov. V čase zjavení bola ngramotná a modliť sa vedela iba vlastnými slovami. Maximin, narodený 27.8.1835 pochádzal tiež z chudobnej rodiny. Nikto sa o neho nestaral. V septembri 1846 pomáhal pásť u jedného gazdu dobytok.

19.septembra 1846 boli deti na pasienku. Zrazu ich však premohol spánok. Keď sa zobudili, chceli skontrolovať kravy, či sa im nezatúlali. Uvideli však krásnu Pani, ktorá sedela na "raji". Deti sa totiž predtým hrali na "raj", pričom stavali domček z kamenia. Pani im oznámila, že ak sa ľudia nepolepšia, stihne ich trest. Pripomínala najmä prácu v nedeľu, znevažovanie Božieho mena a mravný úpadok kňazov. Bola veľmi zarmútená. Predpovedala, aké pohromy stihnú ľudí. Na mieste vytriskol prameň a cirkevná vrchnosť po dôkladnom preskúmaní uznala zjavenie za pravé.

Melánia vstúpila do kláštora Sestier prozreteľnosti neďaleko Grenoblu. Bývala v mnohých kláštoroch. Zomrela v roku 1904 v Taliansku.

Maximin bol prijatý do kláštora v Corpse. No nevydržal tam. Vystriedal mnoho zamestnaní a zomrel v roku 1876 ako 30 ročný.

-jv-

Kvíz: 1. Koľko zjavení bolo v La Salette?

a,1 b,4 c,7

2. V ktorom roku to bolo? (Zjavenia)

a,1820 b,1840 c,1846

3. V ktorom štáte sa nachádza dedinka La Salette?

a,Francúzsko b,Portugalsko c,Taliansko

Odpovede pošlite do 10 dní na adresu redakcie, alebo odovzdajte v sakristii farského kostola.

Viete, že...

My, katolíci mali by sme dobre poznať naše biskupstvá, teda kde sú ich sídla, ako aj ich katedrálne chrámy. Takisto mali by sme vedieť, kto je patrónom toho-ktorého biskupstva, ako aj katedrálneho chrámu. Keď bol šaštínsky chrám vyhlásený za baziliku (menšiu), Sv.otec ustanovil tiež ako hlavnú patrónku Slovenska Sedembolestnú Pannu Máriu. Teraz aspoň stručný pohľad na naše biskupstvo, jeho patróna i na patróna našej farnosti-sv.Bartolomeja:

Banskobystrické biskupstvo:

Zriadené v roku 1776 s arcibiskupstva ostrihomského. Má 8 dekanátov so 120 farnosťami.

Patrón biskupstva-sv.František Xaverský.

Patrón katedrálneho chrámu-sv.František Xaverský (stavba z roku 1695 až 1715).

Apoštol Bartolomej:

-z Kány Galilejskej. Vyučoval a kázal evanjelium v Indii, Mezopotámii a v Arménsku, kde umrel krutou smrťou: zaživa mu bola stiahnutá z tela koža a usmrtili ho.

Relikvie sú v Lipari, potom prenesené do Boneveto, teraz v Ríme v jemu zasvätenom kostole na Tiberskom ostrove.

Je patrónom knihárov, obuvníkov a výrobcov kože.

Atribúty: nôž, vlastná koža z tela.

Sviatok: 24.augusta

A.V.

REPORTÁŽ Z VEŽE A ZVONICE FARSKEHO KOSTOLA SV.BARTOLOMEJA V PRIEVIDZI

Koncom októbra, v jedno popoludnie vybrali sme sa po stopách histórie kostola a zvonov. Zaujímalo to nielen nás, ale i niektorých farníkov. Neskôr padol návrh porozprávať o tejto téme v časopise "Bartolomej". A samozrejme-skutočnosť doložiť fotografiami.

Naše prvé kroky smerovali na vrch veže, presnejšie na "balkón" veže kostola. Tam vzniklo niekoľko fotografií pre archív redakcie.

Ďalšie kroky smerovali ešte vyššie. Ku hodinám. Zaujal nás ich mechanizmus. Je to vlastne sústava ozubených kolies uložených v jednej skrinke. Z nej vedú štyri dlhé tyče-von k hodinám, ktoré máme možnosť vidieť na veži z vonkajšku. Tyče podľa pohybu koliesok dávajú do pohybu vežové hodiny. V tmavej miestnosti s hodinami ešte chvíľu pobudnime a pozrime sa na záhadné nápisy po stenách. Sú to pravdepodobne vypálené mená kňazov pôsobiacich vo farnosti. Je to napríklad nápis "Zányi Jozsef. 1886". Podobných nápisov sme našli asi 20.

Presuňme sa teraz spolu do zvonice, kde na nás čaká 5 zvonov. Ten najväčší, nesúci meno patróna farnosti váži 1860 kg a jeho priemer v strede je 1490 mm. O tom, ako sa dostal do Prievidze i o vynášaní na svoje miesto - na vežu, nám bližšie porozpráva farská kronika, presnejšie zápis farára Antona Missutha (1866-1935), ktorý pôsobil vo farnosti v rokoch 1921 až 1935:

"Hneď, ako som prišiel sem /26.1.1921/, zahájil som zbierku a ofery na zadováženie nových zvonov namiesto tých, ktoré boli zrekvirované vo vojne. Trvalo to vyše troch rokov, až sme ich mohli konečne objednať u jednej chomutovskej firmy*. Družstvo vyslalo zástupcu z Prahy, prvého kampanológa v republike na výskum starého zvona Panny Márie, ktorý nechali pri rekvirovaní ako jediný, najmenší zo štyroch zvonov. Ustálili jeho hlas na "B" a váhu cca 350-400 kg. K tomu radil 3 nové zvony: najväčší z hlasom "Des", stredný "F" a tretí "As", čím dostaneme pekný súzvuk 4 tónov. Jeho návrh sme prijali a urobili sme zmluvu s firmou tak, že polovicu dojednaného obnosu dáme vopred a polovicu 1.2.1925. Firma slúbila vyrobiť zvony do 8.12.1924 a dáva záruku na zvony na 10 rokov. Zmluva bola podpísaná 10.nov.1924.

Zvony po ich odliatí bol v zvonolejárskej dielni odskúšať a prebrať kampanológ z Prahy. Potom boli z Chomutova poslané v osobitnom železničnom vozni 25. novembra a došli 6. decembra na stanicu v Prievidzi. Každý zvon bol potom preložený na osobitný voz a ovenčený živými kvetmi. V nedeľu poobede 7. decembra boli v sprievode prevezené pod vežu kostola. V sprievode za mužstvom išla banda (rozumej dychovka -pozn.red.) a nával družíc v bielom so sviečkami a potom 3 vozy so zvonami. Každý voz ťahali 3 páry volov, ktoré boli tiež vencami okrášlené. Okolo vozov družice. Za družicami množstvo žien. Všetko išlo v štvorstupe. Po stranách stálo tisíce ľudí...

8. decembra ráno o 10.-tej hod., keďže pozvaný p.biskup M.Bláha nemohol prísť, poveril mňa, aby som ich posvätil, čo sa aj stalo, keď hlboko premyslenú kázeň o význame zvonov povedal dp. Ján Tvrďý, farár z Koša. Po požehnaní bola slávnostná sv.omša, za účasti tisícov ľudu z okolia. Po službách Božích boli zvony ťahané na vežu pri streľbe z mažiarov. Najprv zvon sv.Antona, potom sv.Cyrila a Metoda a napokon sv. Bartolomeja, apoštola, patróna farnosti. O 15.30. sa už zvonilo. "

Pokračovanie na str.4

* -Meno kampanológa i firmy v redakcii.

REPORTÁŽ Z VEŽE A ZVONICE FARSKEHO KOSTOLA SV.BARTOLOMEJA V PRIEVIDZI

(Pokračovanie zo str.3)

Na zvone Bartolomej je nápis tohoto znenia: "Svätý Bartolomeju, patrón farnosti, primlúvaj sa za nás!". Ďalší zvon, nesúci meno slovenských vierozvestov má hmotnosť 935 kg, priemer 1180 mm a nachádza sa na ňom takýto nápis: "Svätý Cyrile a Metode, proste Matku Máriu, by chránila našu vlasť, Slovenskú krajinu!" Zvon sv.Antona s nápisom: "Svätý Antone, otče chudobných, oroduj za nás" má hmotnosť celých 484 kg a jeho priemer je 970 mm. Okrem týchto zvonov veža "obsahuje" ešte spomínaný zvon Panny Márie a najmenší - umieráčik. Obnos peňazí za zvony bol zaokrytý z ofier, ktoré boli spomínané v úvode textu. Ešte by bolo treba povedať, čo sa stalo s pôvodnými zvonmi. Tie boli na rozkaz štátnej moci zhabané na vojenské účely v I. svetovej vojne.

Hodiny na veži odbíjali šesťnástu hodinu. A my, naplnení poznáním o histórii zvonov, kráčali sme dolu schodami, lúčiace sa so zvonami posledným pohľadom a so slovami "Možno ešte niekedy dovidenia!" ...

Pripravili: M.Puvák, D.Daniš, A.Vrajková

Pozn.red.: Mená firiem, ako i obnosy za zaplatenie zvonov má redakcia k dispozícii pre toho, kto by mal o to záujem.

-red-

Obr.1

!!! POZOR !!!

Redakcia Bartolomej vyhlasuje súťaž o najkrajší vianočný zážitok. Posielajte nám ich do 2 týždňov do redakcie. Najlepší zážitok uverejníme a odmeníme.

-red-

Obr.2

Obr.3

Rozhovor 5. strany

DNES-Rozhovor s predsedom Farskej rady Ing.K.Pogorielovom

1. Aké je poslanie Farskej rady (FR)?

Farská rada vznikla na podnet p.biskupa Mons.R.Baláža ako pomocný a poradný orgán farára. Náplňou práce FR majú byť činnosti, na ktoré nie je potrebná priamo účasť kňaza a súvisia so životom farnosti. V súčasnej dobe sa práca FR koncentruje na majetkové otázky súvisiace s navrátením majetkov Cirkvi vrámci reštitúcií.

2. Aké problémy riešila v poslednom období FR?

V septembri bola podpísaná zmluva o prenájme bývalej Dievčenskej školy. Túto budovu je potrebné zrekonštruovať. A peniaze na túto rekonštrukciu je možné hradiť jedine z nájomného. Budova nám bola odovzdaná vo veľmi zlom stave a tak nebolo jednoduché nájsť vhodného nájomcu. Zmluva bola uzavretá s firmou *Vlnieška a spol.*, pričom z našej strany boli položená podmienka, aby budova nebola zneužitá na aktivity nezodpovedajúce sa s kresťanskou morálkou. Teraz hlavným problémom zostáva prevzatie cirkevných pozemkov a ich vhodné využitie.

V pozemkovej knihe je potrebné zistiť zo starých zápisov a máp pôvodný majetok a porovnať ho so skutočným stavom. Je to práca veľmi náročná a radi privítame pomocnú ruku zo strany ľudí znalých problém.

3. A čo Dom osvetly (Katolícky dom) ?

Katolícky dom chcelo prenajať mesto na tzv. kultúrnu činnosť, pričom pod kultúrnou činnosťou rozumeli aj premietanie produkcie nezlučiteľnej s katolíckou morálkou. Tlaku mesta sa nám podarilo ubrániť len tak, že sme urýchlene podpísali zmluvu s firmou *Torro*. Firma *Torro* sa zaviazala opraviť celý objekt s tým, že by využila Veľkú sálu ako ľudovú jedáleň (pre sociálne slabšie vrstvy, "lacná jedáleň"), kým Malá sála a klubovne mali po oprave slúžiť Cirkvi. Po počiatočnom eláne, keď firma *Torro* opravila strechu, práce sa zastavili. V prípade, že oprava na jar nebude pokračovať, budeme nútení zmluvu prehodnotiť, prípadne aj vypovedať.

4. Aké sú vaše želania do nového roku?

Radi by sme privítali aktívnejšiu pomoc veriacich pri obnove života vo farnosti. Čakáme nielen na dobrý nápad, ale aj na aktívnu pomoc pri ich uskutočňovaní. Myslím, že sa podarí z FR vytvoriť skutočné fórum farnosti, ktorého by sa zúčastňovali všetky aktivity cirkevného života v Prievidzi.

Obzvláštnu pomoc si zasluhuje najmä charitatívna činnosť, ktorú bude treba v súčasnej hospodárskej situácii ďalej rozširovať. Takže čakáme vás, milí farníci, že prídete so svojim dobrým nápadom i rukami do FR.

FR zasadá každý prvý pondelok v mesiaci večer po svätej omši.

Za rozhovor poďakoval Marcel Puvák

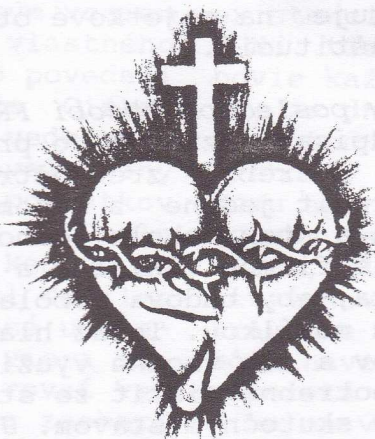
Spomienky na zosnulých k prvému výročiu smrti: Január 1993
Ján Šimurka, Ján Kotian, Július Podolan, Milan Gatíal, Izidor Maco, Ondrej Trgiňa, František Masár, Jozef Melo, Michal Jurko, Viliam Bartuš, Tibor Lachman, Jaroslava Kriváneková, Oľga Kirschová, František Tines, Ondrej Kuric, Jozef Mazánik, Helena Hrdá, Peter Fábry, Matej Chromý, Emília Baniarová, Helena Švábová.

"Odpočinutie večné, daj im Pane..."

Srdce Ježišovo - prameň života a svätosti

Každý človek na tejto planéte veľmi dobre vie, aký symbol predstavuje srdce. A keby ste išli do neviemktorej krajiny a boli nemí, alebo nepoznali ich reč, keď nakreslíte tento znak na papier a ukážete týmto znakom na druhého človeka, pochopí, že ho máte radi. Alebo si predstavte, určite ste videli napísané iniciály dvoch ľudí vpísané do srdca. Toto je tiež znak, ktorý je znakom pre tých ľudí, ktorí sa majú radi.

Skúsme sa teraz pozrieť na srdce Pána Ježiša. My, ako ľudstvo sme prostredníctvom v zastúpení stotníka urobili do tohoto srdca svoj znak. Prebodnutie - znak, ktorý nie je pekný. Za tento znak by mala z nášho ľudského hľadiska nasledovať pomsta. Ako vyzerá táto "pomsta" od Boha - Pána Ježiša? Vytriskuje z neho krv a voda, ktorá nám dáva toľké milosti vo sviatostiach. Dáva prameň všetkým milostiam,

prameň Cirkvi a prameň lásky, z ktorého máme načerpať. A tak si všimnime, že ešte v tejto ťažkej chvíli sa nám Pán Ježiš odpláca za náš znak láskou. Láskou, ktorá pramení z Jeho Srdca, ktorá sa vylieva do prameňa milostí. I tých milostí, ktoré sú obsiahnuté vo sviatostiach. Skúsme sa však teraz pozrieť každý sám na seba, ako my konáme

v takýchto situáciách. Priznajme si, že sa trochu podobáme tomu starozákonnému "oko za oko - zub za zub". Dnes žijeme v dobe, keď televízia vysiela rôzne relácie i náboženské, a priznajme si, že ľudia, ktorí neveria, nás poznajú ako ľudí, ktorí stále niečo zakazujú, stále niečo nariaďujú, čoho sa máme pridržať. Aj to je síce dobré, ale ešte nikto v televízii nepovedal, že náboženstvo je vlastne učenie milovať ľudí! MILOVAŤ!

Áno, my povieme: "Veď ich máme radi!" Ale priznajme si, milujeme ľudí do opravdy? Milujeme i nepriateľov? Nemilujeme len tých, čo nás milujú, ale sú nám sympatický? Ak je tomu tak, potom je to obchod a nie láska. A potom je to obchod i s Ježišovou láskou a tu už nie sú žiadne zásluhy.

Určite poznáte rodiny, kde rodičia sa nerozprávajú s deťmi, chodia okolo seba ako nemí, a to len preto, že nie sú schopní odpúšťať. Áno, odpúšťať! Ich láska je kupecká. A pýtate sa "Prečo je vo svete toľko nenávisť, podlosti a lži?" Lebo ľudia si nevedia odpúšťať! Skúste si predstaviť dieťa, ktoré ide na sv. spoveď a povie kňazovi: "Neposlúchal som rodičov". Keby ste sa opýtali: "A máš ich rád?", dieťa povie: "Áno, mám!" A vy odpoviete: "Ale? Ale? - ako ich máš rád, keď ich neposlúchaš?"

Takto sa správame niekedy i my. Hovoríme Bohu, že ho milujeme, ale nevieme milovať ľudí, ktorí nám ubližujú, zakazujú, karhajú. Skúsme sa naučiť milovať a mať rád aj keď nám ubližujú, každý vo svojom prostredí, doma, či na pracovisku. Naučme sa to od Pána Ježiša. Odpúšťajme, nepomstujme sa, na krivdy nespomínajme a milujme všetkých. Veď sa len pozrime na apoštolov. Bolo ich dvanásť a neboli to nijakí vzdelanci. Čo vedeli? Matúš tak akurát vyberať peniaze a zdierať ľudí, ostatní chytali ryby. A čo s nimi urobila láska? Rozšírili evanjelium - lásku Boha k nám po celom svete. Preto sa aj my zamyslime, koľko nás je. A začnime u seba. Naučme sa milovať a odpúšťať. Vylievajme lásku medzi ľuďmi, aby Srdce Ježišovo mohlo vylievať svoju lásku vo veľkej miere v milostiach Jeho Srdca na celý svet.

M. Kubincová

Kresba: Ján Vanko

Opráš svoje slzy a...

Píšeš na pohár, biely, a sebou ho chceš zaplniť,
spomínaš na zlatú čašu, plnú mladého vína.
Kto ju rozliat? Alebo, vypil si ju na dúšok?
Do poslednej kvapky trpkostí, či príjemností?
A zostala len ona, lebo tá nikdy nezanikne.
Alebo už jej niet?

Lietaš v rieke, prúde, vo vodopáde bez dna,
padáš smerom hore a chceš mať krídla.
Nebojíš sa, že spáliš seba z mrazu vôkol teba?
Azda ťa hreje blízkosť pekla, lebo tam sa ponáhľaš.
Zastav sa, stoj už predsa, únik nemá zmysel.

Urob svoje rýchle gesto, stiahni masku, vylož karty,
napíš riadok, podpíš ho a pošli hore,
vystrel svoju biedu a skús byť smiešny iným.
Veď, prečo chceš ísť naspäť dole, do potoka, plného slz,
piť z krvavého mlieka bez chuti, ...?

Čaká tvoje nohy bosé, bez auta a bez rýchlej spojky,
ktorá spája lož s pravdou, a chce vždy väčšiu
rýchlosť mať.
Vypuť už závod smrti a nájdi svoj studený sen,
ten, ktorý sa tak rýchlo bez stopy vylial, spadol,
dolu, na zem plnú popola.

Ideme spolu, jeden za druhým do rezervácie duše,
kde ani Indiáni a bizóny nebudú, lebo je tam niečo iné
to, čo sa stráca deň čo večer, noc čo ráno...
Je to už len posledný mohykán, jednorožec tu na zemi.
Áno, ale je tu. A predsa ostane navždy.

K.K.

PRÍBEH

LIST SNÚBENICI PRED SMŔŤOU

Mexiko 1926. Prenasledovanie proti kresťanom vrcholí. Mladého Mexičana Alvareza odsúdia na smrť. Príčina? Vláda zakázala verejne sa priznať ku Kristovi a on to urobil. Keď vyniesli nad ním rozsudok, požiadal v žalári o atrament, papier, pero a napísal posledný list svojej snúbenici:

"Marienka"! Mal som ťa stále rád! Nezazlievaj mi však, že Krista milujem ešte viac! Nezabudni dnes na svojho Alvareza! Nezabudni dnes o tretej popoludní. Vtedy smrťou dosvedčím lásku k Ježišovi Kristovi a k jeho večnej pravde. V jeho evanjeliu našiel som svetlo, ktoré ožiarilo celý môj život i moju smrť."

Všetkým nám Alvarez odkazuje: Ja zomriem za Krista a jeho pravdu! Vy majte silu zaň žiť! Mexickí katolíci priniesli Alvarezov list neskôr Píovi VI.

Pápež k nemu pripísal: *Krv mučeníkov je semenom nových kresťanov.*
Pripravil J. Höss

OSPRAVEDLNENIE

Organista II., ktorého želanie je uverejnené v č.6/1993, je P.Špaldoň. Ospravedlňujeme sa Ľubošovi Košťalikovi, ktorého niektorí pokladali za autora uvedeného názoru. Redakcia uverejnila toto želanie ako názor konkrétného jednotlivca bez ohľadu na názor redakcie.

-red-

VEDA A VIERA

V starších dobách, v stredoveku mala veľkú moc katolícka Cirkev. Pápež a biskupi mohli hovoriť do všetkých oblastí ľudského života. Vzdelaných ľudí bolo málo a medzi najvzdelanejších patrili práve kňazi a mnísi v kláštoroch. Ľudia mnohým veciam nerozumeli a často bez vlastného úsudku prijímali to, čo povedali kňazi. Stávalo sa, že Cirkev zasahovala i do odborných vedeckých problémov, pretože sa obávala, aby s rozšírením niektorých poznatkov nepoklesla jej prestíž. Došlo k tomu napríklad vtedy, keď sa zo svojich objavov zodpovedal Galileo Galilei. Boli to veľmi smutné udalosti, ktoré ukazovali, že viera sa nemôže kvalifikovane vyjadrovať vedeckým záverom, pretože sa zaoberá iným okruhom otázok, inými hodnotami, než veda.

Na konci 19. a koncom 20. storočia, keď došlo k prudkému rozvoju vedy a techniky a podarilo sa zrealizovať mnoho objavov a vynálezov, mnohí ľudia naopak dospeli k názoru, že viera v nejakú vyššiu bytosť je úplne zbytočná. Vtedy sa rozšíril názor, že Boh neexistuje, lebo ho nemožno dokázať pomocou vedeckých metód. Nielen medzi vedcami prevládalo presvedčenie, že sa človeku už veľmi skoro podarí odhaliť zákonitosti vývoja sveta, prírody a života.

V priebehu 20. storočia však ľudský duch prenikal stále hlbšie do

tajomstiev prírody a ľudia sa začali pýtať: Odkiaľ sa berie tento podivuhodný poriadok, aký panuje v drobulinkom atóme, i v nekonečnom vesmíre? Nie je za tým všetkým nevyhnutne nejaká vyššia inteligencia? Boh? Veď nijaký vedecký dôkaz existenciu Boha nemôže vyvrátiť.

Na tieto a podobné otázky si odpovie každý sám za seba. Isté však je, že dnes medzi skutočným vedcom a skutočným veriacim nemôže dôjsť, alebo by aspoň nemalo dôjsť k nejakému sporu. Už sa nestretávajú preto, aby jeden druhému vnucovali svoj názor, alebo sa jeden nad druhého nevyvyšovali. Obaja sa usilujú o pravdu a chápu, že si v tomto úsilí môžu navzájom pomáhať. Veď napríklad pápežská akadémia vied so sídlom v Ríme má vo svojich radoch významných odborníkov z rôznych vedeckých odborov, ktorí sú nositeľmi najvýznamnejšieho svetového ocenenia, Nobelovej ceny.

L.N.

Z FARNOSTI

Na sviatok Božieho narodenia pripravili si deti našej farnosti pod vedením rehoľných sestier tradičný vianočný program-jasličkovú pobožnosť. Vystúpilo v nej 42 detí, z čoho 26 spievalo. Predstavili nám príchod Pána Ježiša na svet i udalosti, ktoré, sa vtedy udiali. Spev vianočných kolied i účinkujúce deti prítomní odmenili veľkým potleskom.

26. decembra popoludní o 16. hodine sa uskutočnil vianočný koncert spevákov, ktorí si hovoria svojmu zboru AHOJ. Prítomní veriaci, ktorým sa koncert, veríme, že páčil, mali takto možnosť umeleckého zážitku nie po dlhej dobe. Ďakujeme skupine za program a veríme, že budeme mať možnosť onedlho ich opäť uvidieť na ďalšom koncerte.

-elp-

CHARITA

BARTOLOMEJ: Ako prebehla akcia zbierania pečiva a ovocia pre sociálne postihnutých občanov nášho mesta?

CHARITA: Otázka je veľmi vhodná, pretože o štedrosti a bohatosti prineseného vianočného pečiva, ovocia a iných drobností nemôžeme mlčať, ba naopak.

Úprimné Pán Boh zaplať vyslovujeme od všetkých obdarovaných. Počas dvoch predvianočných dní v odpoľudňajších hodinách sme sa stretali s láskou, ochotou a obetavosťou darcov a v tretí deň, pri roznášaní darov so slzami prekvapenia a radosti, s údivom a so slovami vďaky pri všetkých obdarovaných. Slzy ľútosti a zúčastnenosti sa objavili i v podaktorých našich očiach, kde sme vstúpili k niektorým osamelým spoluobčanom. To, čo sme im priniesli, bolo vari ich jediným pokrmom toho dňa, ba i-štedrého dňa. Skromné príbytky, hraničiace takmer s biedou, osamotenosťou prijímaná s pokorou, ale i psychickou slabosťou, sú skutočnosť i v našom meste. Dúfajme, že týmito darmi pocítili i teplo lásky vo svojich smutných srdciach.

Opakujeme-úprimné Pán Boh zaplať spoluveriacim, ktorí i napriek neľahkej ekonomickej situácii, priniesli toho toľko, že okrem starých, chorých a takýchto osamelých spoluobčanov mohli byť obdarovaní i ďalší. Úprimne všetkým ďakujú rodiny s viacerými deťmi, osamelé matky s deťmi, deti s osobitnej školy, pacienti na psychiatrickom oddelení nemocnice, obyvatelia Azylového domu i občania penziónu. Úprimná vďaka patrí tiež tým, ktorí prispeli i finančne na tento účel a uisťujeme ich, že peniaze boli Božím riadením vložené do správnych rúk a obdivuhodne v pravý čas. Na záver chceme tlmočiť ešte od mnohých obdarovaných prísľuby modlitieb Sv. Ruženca za všetkých darcov i tých, ktorí boli účastní tohto konania.

S vďakou a s dobrým pocitom pri srdci zostáva

Charita

ÍRSKE NOVOROČNÉ PRIANIE

Aby si zostal ušetrený každého utrpenia-to Ti neprajem.

Ani to, aby Tvoja ďalšia cesta bola sama ruža, aby po Tvojej tvári netiekla žiadna slza, aby si nezakúsil žiadnu bolesť.

NIE, NIČ Z TOHO TI DO NOVÉHO ROKU NEPRAJEM !

Veď slzy očisťujú srdce, utrpenie zušľachťuje, bolesť a úzkosť Ťa vedú do spoločenstva s Máriou a Dieťaťom a ich úsmev Ťa naplní dôverou a útechou.

Moje prianie Tebe znie skôr takto:

-Kiež by si bol vďačný a vždy zachovával vo svojom srdci drahocennú spomienku na dobré veci svojho života.

-Aby si vždy obstal v skúške, keď tvrdo spočinie kríž na Tvojich ramenách, nádeje miznú v tmách.

-Aby Božie dary v Tebe rástli a celý rok Ti pomáhali vnášať silu a radosť do duší tých, s ktorými Ťa spája láska.

-Aby si vždy mal skutočných priateľov, hodných Tvojho priateľstva, ktorí Ti dajú dôvery, keď Ti budú slabnúť sily a nedostane sa Ti svetla.

-Aby si vždy vytrval v búrkach a dosiahol tak výšin.

-Aby v radosti i v bolesti sprevádzal Ťa stále láskyplný úsmev vteleného Slova.

-Aby Ťa s Pánom spájala vždy vrúcna láska, ako si to on praje kvôli TEBE!

A.Karaková

NARODIL SA...

Na Božie narodenie sa stali veriaci neveľkej dedinky Kostolná Ves svedkami nevšednej udalosti-jasličkovej pobožnosti. Pobožnosti, ktorá svojou spontánnosťou a detskou milotou sa istotne zapísala do srdc všetkých prítomných.

Kostolík bol plný mládeže, ale i tých skôr narodených. Voňal ihličím, dýchal sviatočnou náladou. Z detských úst sa ozývali slová radosti a lásky viazané vo veršoch, poprepletané krásou nábožných spevov a piesní. Ba i malí pastierikovia sa prišli pokloniť Ježiškovi v jasličkách a zaspievať mu. Všetci prítomní tvorili akúsi veľkú kresťanskú rodinu, ktorá s pokorou a hlbokou vďakou velebila Jezuliatko.

Jasličková pobožnosť, ktorá trvala viac ako hodinu, sa skončila piesňou Tichá noc, tóny, ktoré doznievajú v mojom srdci ešte i dnes.

Myslím si, že takéto spoločné zhromaždenia, podfarbené rečou básnika, hudbou a spevom mladých, nielenže pomáhajú zjednocovať a stmelovať ľudí dobrej vôle, ale plnia i dôležitú úlohu v novej evanjelizácii 2 000.

Pápež Ján Pavol II. povedal: "Mali by ste milovať svoj farský kostol, miesto, v ktorom každému ukazujete, že ste Božie deti. Chodievajte tam úravidelne, robte ho príťažlivým a otvoreným pre všetkých." /Rím, 16.jún 1991/
V.Geršiová

Stretnutie s Ježišom

Boh sa nám narodil v tichosti: "Keď všetko bolo pohrúžené do úplnej tichosti, Boh poslal svojho Syna na svet..." a potom sa ticho noci premenilo na veľkú radosť a veselosť. Božie slovo je počuť len v tichosti, len v tichu počuť hlas, ktorý hovorí do môjho srdca... Ak máme chuť plniť Božiu vôľu, všetky ťažkosti by mali ustúpiť, ale vieme, že tak to nie je. V tejto službe je nám vzorom Mária, ktorá hneď odpovedala: "Hľa služobnica Pánova, nech sa mi stane podľa Tvojho slova..." A ona plnila vôľu Božiu najlepšie. Zoberme si z nej príklad a hovorme denne Bohu tie slová, čo Mária. Ona neváhala, tak prečo by sme sa mali strachovať a báť? Áno, Boh veľa žiada od tých, ktorých si On sám vyvolil. Koľko museli trpieť Jozef a Mária ešte pred príchodom Ježiša na svet, hľadajú miesto a nikto ich neprijal... Ale vždy nám treba veriť, lebo všetko máme od Boha, aj ťažkosti, ktoré na nás dopúšťa, ale tým ho máme milovať ešte viac. On je nekonečná Láska, s Bohom máme byť za jedno, ako kvapka v mori, ktorá sa rozplýva, tak aj my,

ty, ja... Naša dokonalosť sa nikdy neskončí. Všetko, čo mi Boh hovorí, sa dá počuť v najväčšej tichosti. Ak chceš byť dokonalý, musíš sa oslobodiť od svojho NIE. Hovoríš, že to nedokážeš. Skús a vyber sa i ty za Ježišom a u neho nájdeš šťastie, ako tento chudobný muž: Vlastne, oni boli dvaja, s tým rozdielom, že jeden bol chudobný a druhý bohatý. Obidvaja sa vybrali pokloniť Pánovi, ktorý sa narodil v Betleheme. K chudobnému sa išlo ľahšie, veselšie, bol síce chudobný, ale šťastný, kráčať veselo, s radosťou. Za svojim pásom mal len pár chudobných mincí a svoj odev mal jednoduchý z ľahkého ľanu. Bohatý bol tučný, kráčalo sa mu veľmi ťažko. Odev mal povyšiváň zlatými niťami, tvár okrúhla, často sa potil, bol vypasený a za svojim pásom mal mešec plný zlata, kráčať ťažkým krokom, často stenal a keď došli do biednej maštalky, chudobný si pokorne klakol a bohatý ostal stáť. Bol vzpriamený, díva sa na dieťa položené v žľabe a hovorí: "Ako Ti je len dobre, ležiš tu v teple, si obklopený dobre vykrme-

Pokračovanie na str.11

Stretnutie s Ježišom

(Pokračovanie zo str. 11)

nými zvieratami, ľudia prichádzajú k Tebe, dávajú Ti dary, Jozef Ťa chráni, Mária tíško pri Tebe bdie, nežne sa Ti prihovára..." A chudobný ticho hľadá, klačiac pri dieťati uloženom v biednom žlabe, pri zvieratách, ktoré dýchajú na dieťa, aby mu nebola zima, hľadá na seno, ktoré určite pichá malé a nežné tielko, ale ono spokojne leží a usmieva sa na všetkých, dáva mu svoje posledné groše, ktoré mal na cestu domov, hľadá na chudobu, na Jozefa a Máriu, vyčerpaných po dlhej ceste, na ľudí, ktorí prichádzajú, aby sa poklonili svojmu Kráľovi. Pozrie sa na bohatého, ktorý neskladá dary hovoriac: "A čo mi dáš Ty? Ja som prišiel sa pokloniť mysliac, že dostanem ja niečo od Neho, veď On je Kráľ, a nie, aby som mu ešte niečo dával, ja, ktorý toho nemá

veľa."

Po chvíli odchádzajú. Chudobný s radosťou, ešte väčšou, s akou prišiel do Betlehema, s nádejou a nie so starostou, čo bude, ak sa vráti domov, že nemá ani groš na cestu. A bohatý odchádza so sklonenou hlavou, že musel ťažkú cestu prekonať len preto, aby sa poklonil a nedostal nič na obohatenie si svojho majetku. Kráčajú ticho, bez slova, mysliac na svoje stretnutie s Ježišom - s Kráľom.

"A aké bolo moje stretnutie sa s Kráľom v jasličkách, v chudobnej maštálke?!" Ideme cestou, ktorou sme ešte nešli, naša životná autostráda je osvetlená "duchovnými tabuľami", ktoré nás vedú do cieľa, ale len vtedy, ak budeme postupovať podľa pravidiel. Nestroskotáme, ani nestratíme svoj smer, dôjdeme ako dvaja muži z príbehu. Našou úlohou je premeniť seba v radosť, stať sa nositeľmi Božieho slova, darmi pre všetkých, a ak nemáme čo dať, musíme sa dávať sami.

S.Falatová

V ČÍSLE 2/1994 PRINESIEME:

- Dokončenie cyklu "Zjavenia Panny Márie"
- Históriu kostola Krista Kráľa vo Veľkej Lehôtke
- Rubriku "DETI"
- Rozhovor s .../Napište nám, s kým by ste chceli rozhovor v časopise/

PRIPRAVUJEME:

- Minireportáž z veže Mariánskeho kostola

ŽOBRÁK A ŠTASTIE

Po ceste šiel žobrák. Pretože nič nemal, hlasno nadával na svoju biedu. Nemohol pochopiť, ako môžu byť nespokojní tí ľudia, ktorí všeličo majú. Napríklad ten, kto pracuje, drie od rána do večera, aby mal toho čím viac, hoci mu nič nechýba. A aký blázon je ten kupec, čo prišiel o všetko, pretože začal kupčiť nečestne. Ja by som bol spokojný, keby som mal čo len stovku. Počulo ho šťastie, ktoré šlo tou cestou.

"Dávno som ti už chcelo pomôcť" prihovorilo sa mu. "Konečne mám príležitosť. Nože, daj klobúk. Nasypem ti doň dukátov. Ale si pamätaj, ak padne na zem čo len jeden z nich, všetko zlato sa ti premení na kamene."

Žobrák bol taký prekvapený, že ani nevedel, čo povedať od radosti. Sňal svoj ošúchaný klobúk a šťastie mu sypalo doň dukáty. Klobúk bol stá-

Pokračovanie na str. 12

ŽOBRÁK A ŠTASTIE
(Pokračovanie zo str.11)

le ťažší a ťažší.

"Bude ti už dosť?" pýtalo sa Šťastie. "Pridaj ešte", povedal žobrák. "Ale mne sa zdá, že klobúk už puká." "Čo tam po klobúku." "Rozmysli si. Nebude už dosť?" "Nasyp ešte trochu." "Ako chceš. Ale je už plný, pozor!" "Pridaj aspoň jeden." Stalo sa. Lenže klobúk to už nevydržal. Pukol. Dukáty sa vysypali. Ostala z nich na ceste iba kôпка kamenia. Šťastie odišlo a žobrák chodil z domu do domu ako predtým. Ani hlavu si nemal čím prikryť.

Podľa časopisu Čajka

OZNAMY REDAKCIE

Náš časopis tvoríme i z príspevkov farníkov. Všetci vy, ktorí si myslíte, že práve Váš článok je vhodný na uverejnenie, prineste nám ho do redakcie, alebo pošlite.

Oznamujeme čitateľom, že v našom časopise je možné uverejnenie blahoželaní a spomienok na zosnulých. Takýto druh príspevku nám treba priniesť osobne do redakcie maximálne 3 týždne vopred. Platí sa symbolický príspevok 20 Sk.

Kto by mal záujem predplatiť si časopis "Bartolomej", má takúto možnosť. Príďte do redakcie, alebo nám napíšte. O forme platenia za časopis treba sa dohodnúť s redakciou. Možnosť predplatenia je výhodný v tom, že máte istotu, že sa Vám časopis vždy dôjde. Takisto si časopis môžete predplatiť každý pondelok po večernej sv. omši vo farskom kostole.

Úradné hodiny v redakcii "Bartolomej" sú v Pondelok až Piatok v čase od 18.00 do 19.30 hod a v Sobotu od 8.00 do 9.30 hod. V iných hodinách je malá pravdepodobnosť stretnutia sa s redakčnou radou.

VÝHRY Z ČÍSLA 6

Kvíz "Z dejín Cirkvi" : Správne odpovede:

1. Sv. František Assiský
2. V roku 1223
3. ľubovoľné

Osemsmerovka : Správna odpoveď: Narodil sa Ježiš!

Mená výhercov uverejníme v budúcom čísle.

Bartolomej-časopis prievidskej farnosti. Vydáva Farský úrad Prievidza. Adresa redakcie: Bartolomej, Farský úrad, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel. 0862/228 01. Šéfredaktor Marcel PUVÁK, Zást.šéfredaktora Kristína SÝKOROVÁ. Redaktori - Jana VANKOVÁ, Alica KARAKOVÁ, Ľubomír FEJEŠ, Silvia FALATOVÁ, Andrea VRAJKOVÁ, Jozef HÖSS, Pavol MICHALOVIČ-kaplán, Vasil BENKO, Mariana SCHEBEROVÁ, Martina LETAVAYOVÁ. Ročník II. Číslo 1. Časopis nerozširuje PNS. Tlačí-Ofsetka. Nevyžiadané rukopisy redakcia nevracia. Zadané do tlače 5.1.1993. Bartolomej 2/1994 vyjde 6.2.1993.